

23.	P	Rebeka, red radio Ognjišče	Lesce	19.00	†† Nejc Čada in družino Čad RADIJSKI MISIJON
24.	T	Katarina, red.	Lesce	8.00	za spreobrnjenje
25.	S	GOSPODOVO OZNANJENJE VABLJENI!	Lesce	19.00	†† starše Jožeta Sovič, obl in Miro PRIREDITEV ZA MAME
26.	Č	Lara, mučenka	Lesce Lesce	18.30 19.00	molitev pred Najsvetejšim † Stanislava Jelenca, obl.
27.	P	Rupert, škof	Lesce	19.00	† Jožeta Tomana, obl. SPOVEDOVANJE VES DAN
28.	S	Bojan, knez	Lesce	19.00	† Marijo Kalan
29.	N	CVETNA NEDELJA VABLJENI!	Lesce Lesce	10.00 9.30	za farane, BLAGOSLOV ZELENJA, BRANJE PASIJONA (p. Mlakar na voljo za spoved)
30.	P	Janez Klimak, menih	Lesce	19.00	† Frančiška Frleža, 30. dan
31.	T	Kornelija, muč.	Lesce	8.00	za zdravje
1.	S	VELIKA SREDA	Lesce Lesce	8.00 19.00	OBHAJAM STAREJŠE IN BOLNE za duše v vicah
2.	Č	VELIKI ČETRTEK	Lesce Lesce	18.30 19.00	molitev pred Najsvetejšim † Franca Zora
3.	P	VELIKI PETEK	Lesce Lesce	15.00 19.00	križev pot obredi velikega petka, pasijon
4.	S	VELIKA SOBOTA 13.30 Nova vas blagoslov jedil	Lesce Lesce Lesce Lesce	7.00 14.00 16.00 19.00	blagoslov ognja in vode blagoslov jedil blagoslov jedil v zahvalo, velikonočna vigilijska procesija, † Franca Sever, obl za farane
5.	N	VELIKA NOČ	Lesce Lesce	7.00 10.00	

Od nedelje, 22. marca, do sobote, 28. marca, se bo pod skupnim geslom »Gospod mi je dal vse« na Radiu Ognjišče odvil Radijski misijon, ki ga letos pripravljamo v sodelovanju s člani frančiškovskih redov. Vabljeni k poslušanju.

Vabljeni, da si v Škofji loki v teh dneh pogledate Škofjeloški pasijon. Predstave bodo ob sobotah ob 20h in ob nedeljah ob 16h. Informacije na info.pasijon.

Izdala župnija Lesce. Telefon: 04/531 85 00 (mobitel: 041 614 964)

TRR ŽUPNIJE: SI56 0700 0000 0820 807, ŽUP. KARITAS: SI56 0700 0000 1081 252

Elektronski naslov: zupnija.lesce@rkc.si; spletna stran: <https://zupnija-lesce.rkc.si>

Odgovarja: Marko Avsenik, župnik. El. naslov: marko.avszenik@rkc.si

ŽUPNIJSKI LIST

ŽUPNIJA MARIJINEGA VNEBOVZETJA LESCE

Letnik 5. Št. 7. (od 22. 3. do 5. 4. 2026)

PRIPRAVA NA VELIKO NOČ

Na Tiho nedeljo zakrivamo križe, da bi se še bolj poglobili v skrivnost Jezusovega trpljenja. S cvetno nedeljo pa pričenjamo Veliki teden. Z oljčnimi vejicami se bomo spomnili, kako je Jezus slovesno stopil v Jeruzalem, kjer so ga pozdravili kot kralja. Na križu nam bo pokazal, kako On kraljuje. Zato bo že na cvetno nedeljo v ospredju najprej procesija v čast Kristusu Kralju, potem pa poročilo o Gospodovem trpljenju – pasijon (k branju vabim birmance).

Na Veliko sredo dopoldne ta dan bom obhajal bolnike. Če bi še kdo želel ob tej veliki noči prejeti zakramente, naj mi to sporoči. Na Veliki četrtek vabljeni h krizmeni maši v ljubljansko stolnico, pri kateri se bo naš ljubljanski nadškof Stanislav Zore srečal z svojimi duhovniki, med mašo pa tudi blagoslovil in posvetil sveta olja. Večerna maša Velikega četrta pričinja Velikonočno tridnevje, ki ima svoje središče v Velikonočni vigiliji in se sklene z večernicami nedelje Gospodovega vstajenja. K večerni maši Velikega četrta še posebej vabim letošnje prvoobhajance. Pri maši naj pridejo v prve klopi. Na Veliki petek je strogi post. Ob 15h vas vabim k molitvi križevega pota. Ta pobožnost je nastala v Jeruzalemu, od tam pa so jo romarji prinesli v Evropo zlasti v dobi križarskih vojn in pod vodstvom Frančiškovih sinov, varuhov božjega groba. Postavljali so jih najprej zunaj, po gričih v naravnih izmerah. Pozneje pa v cerkvah, štirinajst naslikanih postaj križevega pota. Cerkev naklanja za pobožno opravljanje te molitve tudi odpustke. K obredom na Veliki petek vabim birmance, ki bodo sodelovali pri branju pasijona. Potem bomo počastili križ, znamenje Kristusove zmage. S svetim obhajilom bomo postali deležni Jezusove žrtve, ki daje življenje. A pripravimo se nanj z iskrenim obžalovanjem svojih grehov pri sveti spovedi. Po obredih ste povabljeni k zasebnemu češčenju Jezusa Kristusa v božjem grobu.

Prispevki tega dne bodo namenjeni za vzdrževanje svetih krajev v Sveti deželi. Na Veliko soboto zjutraj ob 7h bom pred cerkvijo blagoslovil ogenj in vodo. Cerkev se ta dan mudi pri Jezusovem grobu in premišljuje njegovo trpljenje in smrt. Oltar je ta dan razkrit in maše ni. Popoldne ob 14h in 16h bom v leški cerkvi blagoslavljal velikonočna jedila. Ob 13.30 pa v Novi vasi.

Velikonočno vigilijo bomo pričeli ob 19h. V tej sveti noči Cerkev v bedenju pričakuje Kristusovo vstajenje in ga tudi zakramentalno obhaja. K maši prinesite sveče, da se spomnimo svojega krsta. V nedeljo ob 7h pa vas vabim k procesiji. Zahvaljujem se vsem, ki boste sodelovali z nošnjo bander, petjem, pritrkavanjem...

p. Henri Didon: RAZMIŠLJANJA ZA POSTNI ČAS 3

Judovske oblasti so bile ob Jezusovem govorjenju in čudežih vedno bolj razjarjene. Večkrat so zahtevale od Jezusa, da se opraviči. Potem so od njega zahtevale znamenj, on pa jim je rekel: »Temu prešuštnemu rodu se ne bo dalo znamenje...« Zato je na seji Velikega sinedrija veliki duhovnik Kajfa predlagal, da je bolje, da »Jezus umrije za ljudstvo, kakor da bi trpel ves narod.« Namerno je preslišal je opozorila Janeza Krstnika, preroka, da se je približalo nebeško kraljestvo. Zatisnil si je oči pred znamenji, ki jih je Jezus med ljudmi neprestano delal. Zakrknil je srce, zgražal se je pred mislijo, da se Jezus dela enakega Bogu. Kljub nejasnosti ni Boga prosil za razsvetljenje od zgoraj. Glas Duha je vpil kakor lev v judovski puščavi. Pa ga niso slišali. Ne vemo, od kod prihaja, so rekli. Ako niso bili sposobni slišati tistega, ki je šel pred Gospodom, da bi mu pripravljali pot, kako bodo slišali in spoznali samega Gospoda! Zanimivo je to, da so mu prej prisluhnili grešniki in poslednji izmed ljudstva, kot oni, voditelji izvoljenega ljudstva. Bahali so se s svojo krivo pravičnostjo. Boga pa morejo spoznati in slišati le tisti, ki ga živega v sebi nosijo.

V judovskem narodu je obstajala oblast, ki je bila višja od kraljevske in duhovniške. To je bila oblast Jahveja, ki je vladal iz svetišča in govoril po prerokih. Kdor bi se boril proti njim, bi se boril proti Bogu... Kasneje, po Jezusovem vstajenju, ko bodo začeli preganjati Jezusove učence, bodo v preganjanju ti postajali še močnejši, na kar je veliki zbor opozoril Gamaliel, in pustili se mu bodo prepričati (Apd 5, 34-39). Do Jezusa pa so bili neizprosni. Apostol Pavel bo zato zapisal: »Bog je vse vklenil v nepokorščino, da bi se vseh usmilil.« A rešeni smo lahko le, kolikor verujemo vanj. Če se Judje ne bodo spreobrnil, bo izvoljenost od njih prešla na pogane. Kot je rekel Jezus: »Prvi bodo poslednji in poslednji prvi.«

Kar se pa tiče Božjega Sina: njegovo zavrnjenje od strani grešne oblasti bo začetek njegove slave. On bo postal vogelni kamen. Zvesti se bodo vanj vzdavali kot v duhovno stavbo, v svet tempelj, za Božje svetišče v Duhu. Grešna oblast bo začela spletkariti naprej, na vsak način bo Jezusa poskušala kompromitirati pred rimsko oblastjo. Predstavili ji ga bodo kot nevarnega Rimu... Zaradi Jezusa bodo oblastniki začeli sodelovati s Herodovci, pa čeprav so bili ti tujega pokolenja in so jim v pogledu na prihodnost nasprotovali in se povezovali s cesarjem. Politika je polna takih zvez. Jezusa se zvijače kot npr. vprašanje: »Ali je dovoljeno dajati cesarju davek ali ne,« niso dotaknile. »Dajte cesarju, kar je cesarjevega in Bogu, kar je Božjega«, jim je odgovoril in jim tako zaprl usta... Potem jih je vprašal on: »Kaj mislite o Mesiju? Čigav sin je?« Dejali so mu: »Davidov«. Rekel jim je: »Kako ga torej David v Duhu imenuje Gospod, ko pravi: »Gospod je rekel mojemu Gospodu: »Sedi na mojo desnico, dokler ne položim tvojih sovražnikov pod tvoje noge.« Če ga torej David imenuje Gospod, kako je njegov sin.« In nobeden mu ni mogel nič odgovoriti. In od tistega dne si ga tudi nihče ni drznil še kaj vprašati (Mt 22, 41-46)...

Ko je odhajal iz templja, so k njemu stopili njegovi učenci, da bi mu pokazali tempeljske stavbe. Spregovoril jim je in rekel: »Vidite vse to? Resnično, povem vam: Tu nikakor ne bo ostal kamen na kamnu, ki se ne bi zrušil...« Napovedal jim je stisko nad Jeruzalemom, lažne kristuse in lažne preroke. In napovedal je konec sveta, svoj drugi prihod in poslednjo sodbo. Pozval jih je k čuječnosti in k dobri izrabi časa.

Vse, kar jim je govoril, se je izkazovalo za neučinkovito. Na vrtu Getsemani bo potil krvavi pot. Ali je bilo vse zaman? Že pri zadnji večerji je učencem napovedal, da ga bodo vsi zapustili. Da ga bo Peter zatajil. Da da bo Juda izdal. V vrtu Getsemani so učenci pospali, namesto da bi molili. Prišlo je do obsodbe, za katero nihče ni upal biti kriv: Veliki duhovniku jo bodo obesili Pilatu, Pilat Herodu, Herod Pilatu, Pilat judovskemu ljudstvu – umil si bo roke, češ da je nedolžen. Veliki duhovniki bodo ponavljali argument, da se je Jezus delal božjega Sina, kar je po Mojzesovih zakonih prepovedano in bogoskrunsko..., Pilat je vedel, da so ga izdali iz zavisti... Pokazalo se je, kako narobe so si predstavljali Mesija. Ni nastopil kot sijajen, mogočen kralj, kot npr. Salamon. Hudobni duh se je zaganjal v Božjega Sina, a je izgubljal. Jezus pa je vršil Božjo voljo. »Ne moja, ampak tvoja volja se zgodi«, je rekel v hudi stiski, poteč krvavi pot...

A že pri zadnji večerji bo svojim učencem izročil svoje telo in kri in jim naročil, naj ta obred ponavljajo v Njegov spomin. Še vedno ostaja z nami pod podobama kruha in vina.

Po svetem izročilu so Izraelci po duhovnikih v templju vsako Veliko noč Bogu darovali izbrano enoletno jagnje brez madeža. To je bilo običajno pečeno in začinjeno z grenkimi zelišči. Opresne kruhe so spekli in vino so nalili v posode. Nekvašen kruh in grenka začimba sta jih spominjala na trpljenje v egiptovski sužnosti; jagnje jih je spominjalo na klavno žival, s katere krvjo so namazali duri judovskih hiš, da se obvarujejo pred jezo morilnega angela. Nekdaj so večerjali stoje, s palico v roki, z opasanimi ledji, kakor popotniki, ki se pripravljajo na odhod. Sčasoma so te podrobnosti pri praznovanjih Velike noči ponehale. Velikonočno jagnje so jedli ležeč na stoli, po rabinski razlagi: »Stoje jesti pristoji hlapcem, leže jesti pa gospodom... Brez dvoma je to kruh bolesti in sužnosti, toda treba ga je jesti tako, kakor ga jedo svobodna bitja, kralji in velikaši.« Število gostov pri obredu ni smelo biti manjše kakor 10, a lahko jih je bilo tudi do 40 ali 50. Obednica je bila prevlečena s preprogami in zavesami. Na sredini je stala edina, nizka miza, na kateri je bilo jagnje, opresni kruhi in kupa z vinom, ki so si jo gostje podajali. Okrog in okrog mize so stali v polkrogu stoli, nekoliko nagnjeni in malo višji od tal. Vsak gost se je stegnil na levo stran, da je bila desnica prosta. Prvi prostor je bil v sredi, drugi na levi, tretji na desni in tako dalje. Med stoli in stenami so lahko prihajali in odhajali služabniki na povelje njihovega gospodarja. Tudi dva učenca (morda Peter in Janez) sta obednico za zadnjo večerjo tako pripravila: Jezusu častni sedež na sredini, Peter bo na levici, Janez na desnici. Če se je ljubljene učenec nagnil malo nazaj, je lahko položil svojo glavo na Jezusove prsi...

»Ko je prišla ura, je Jezus sedel k mizi in apostoli z njim. In rekel jim je: »Srčno sem želel jesti z vami to velikonočno jagnje, preden bom trpel, kajti povem vam, da ga ne bom več jedel, dokler se ne dopolni v Božjem kraljestvu. In vzel je kelih, se zahvalil in rekel: »Vzemite to in si razdelite med seboj, kajti povem vam, da odslej ne bom več pil od sadu vinske trte, dokler ne pride Božje kraljestvo... In vzel je kruh, se zahvalil, ga razlomil, jim ga dal in rekel: 'To je moje telo, ki se daje za vas. To delajte v moj spomin.' Prav tako tudi kelih po večerji, rekoč: 'Ta kelih je nova zaveza v moji krvi, ki se preliva za vas.'« (Lk 22, 14-18).

Vse, kar je Jezus rekel in storil iz ljubezni do nas, nam prinaša odrešenje. On je postal veliki duhovnik, oltar in darovano brezmadežno Jagnje, ki odjemlje grehe sveta.